

УДК 636.4.082

Штепа Ю.О., здобувач ступеня вищої освіти магістр факультету технології виробництва і переробки продукції тваринництва

Шаферівський Б.С. – науковий керівник, кандидат сільськогосподарських наук, доцент

Полтавський державний аграрний університет

ТЕХНОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ПОРОСЯТ–СИСУНІВ В УМОВАХ ТОВ АПК «ДОКУЧАЄВСЬКІ ЧОРНОЗЕМИ» КАРЛІВСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Представлено технологічні особливості вирощування поросят - сисунів в умовах господарства Полтавської області. Зроблено висновок ,що найбільшою живою масою в усі вікові періоди характеризувались тварини, отримані від основних свиноматок.

***Ключові слова:** свинарство, жива маса, середньодобовий приріст, онтогенез.*

Сучасний ринок продукції свинарства вимагає від виробників отримання якісної продукції за достатньо короткий проміжок часу. На ефективність цього процесу впливають різні фактори, наприклад: порода, метод розведення, технологія утримання і годівлі тощо. Відповідні чинники повинні забезпечувати високий рівень показників росту і скороспілість молодняку свиней [2].

Незалежно від технології виробництва свинини система вирощування поросят–сисунів – один із найважливіших технологічних процесів виробництва, від якого залежать всі кінцеві зоотехнічні і економічні показники галузі [1, 3].

Вся технологія вирощування поросят ґрунтується, перш за все, на знанні біологічних особливостей їх організму, які потрібно враховувати при виконанні технологічних операцій. Поросята мають високий рівень обміну речовин і енергії. За короткий період життя (26-30 днів) їх організм зазнає значних змін, в результаті яких поросята, живлячись в перші дні після народження не тільки

материнським молоком стають здатними використовувати поживні речовини різних кормів, вони швидко ростуть і розвиваються [4].

Серед біологічних проблем, особливо в початковій стадії онтогенезу, найбільш важливою є проблема росту і розвитку тварин. Ми поставили мету, в умовах господарства ТОВ АПК «Докучаєвські чорноземи» Карлівського району, Полтавської області проаналізувати динаміку живої маси поросят великої білої породи отриманих від основних і перевіряємих свиноматок в молочний період. Жива маса новонароджених поросят має важливе значення як вихідна величина маси тіла, від якої продовжується ріст тварин в постембріональний період онтогенезу.

Різниця в живій масі між поросятами від основних і перевіряємих маток при народженні становить 100 г. Ця тенденція зберігається і в місячному віці поросят.

У місячному віці жива маса поросят від основних свиноматок була 7,52 кг, що вище, ніж в поросят від перевіряємих свиноматок на 10,1%. Найбільшою інтенсивністю росту володіли поросята, одержані від основних свиноматок, найменшою – тварини від перевіряємих свиноматок. У віці 2-х місяців найбільша жива маса тварин була відмічена в групі основних свиноматок - 18,80 кг, що на – 1,54 кг, або 10,8%, більше ніж другої групи.

Отже, найбільшою живою масою в усі вікові періоди характеризувались тварини, отримані від основних свиноматок.

Вік свиноматок зумовив відмінності як в живій масі, так і в рівні абсолютних та середньодобових приростів піддослідних тварин.

За весь період підсосу поросята від перевіряємих свиноматок поступалися одноліткам першої групи за абсолютними приростами на 0,85 кг або на 8,14%. Середньодобовий приріст живої маси у молодняку першої групи за весь період підсосу склав 293 г, що вище, ніж в групі перевіряємих на 24 г. Максимальний середньодобовий приріст живої маси в 2-місячному віці був відмічений у поросят першої групи, що складає 376 г, що вище, ніж у тварин другої групи на 29,0 г. Молодняк першої групи за абсолютними і середньодобовими

приростами, мав перевагу над групою поросят від перевіряємих також і в місячному віці.

Графічне зображення середньодобових приростів наглядно демонструє динаміку зміни вказаних показників, які збільшувались у віці з першого до другого місяця.

Встановлено, що свиноматки великої білої породи мають високу багатоплідність, а також високі показники відтворювальної здатності, зокрема такого як середня жива маса поросят при відлученні.

Найкращий показник кількості поросят при народженні 10,40 поросят спостерігався у основних свиноматок, але показник збереженості поросят виявився в цієї групи свиноматок – 95,19, майже на рівні середніх показників 95,07, коли в перевіряємих свиноматок цей показник був на рівні 94,73%. Отже, збереженість поросят за підсисний період дещо краща у основних свиноматок. Кількість поросят при народженні і в 2-х місячному віці була найменшою у перевіряємих свиноматок – 9,50 і 9,0 поросят.

З великої кількості перевірюваних свинок легше відібрати найбільш продуктивних тварин для ремонту і можливого розширення основного маточного стада. Усіх зайвих, менш продуктивних маток після відлучення від них поросят відгодовують і реалізують до настання зимових холодів. Проте цей захід стає ефективним лише при правильному доборі і використанні молодих свинок.

Основним завданням ферми є виробництво максимальної кількості свинини. Тому першочерговим завданням племінної роботи в господарствах є створення такого стада, в якому можна отримати більшу кількість скороспілого молодняка для відгодівлі.

Отже найбільшою живою масою в усі вікові періоди характеризувались тварини, отримані від основних свиноматок.

Список використаних джерел:

1. Агапова Є.М., Москалюк Ю.А., Ткаченко І.Є. Біолого-господарська

оцінка молодняку свиней м'ясних генотипів у системі відтворення стад.
Аграрний вісник Причорномор'я. 2011. Вип. 58. С. 117–121.

2. Породи і породовипробування свиней в Україні: навч. посібник /
Рибалко В.П., Нагаєвич В.М., Герасимов В.І. та ін. Харків: Еспада, 2005. 94 с.

3. Майструк С. Технологія вирощування поросят до чотиримісячного
віку. *Тваринництво України*. 2008. №1. С. 9 – 10.

4. Мероприяття поросят в первые дни жизни. *Фермерське
господарство*. 2012. № 9. С. 23.